

عنوان مقاله:

جایگاه مذهبی، فرهنگی و سیاسی شاه طاهر در حکومت نظام شاهیان

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 8 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

اعظم غلامی - دانشجوی دوره دکتری تاریخ اسلام، واحد یادگار امام شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرری، ایران

مهدی انصاری - استادیار گروه تاریخ، واحد یادگار امام شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرری، ایران.

محبوبه شرفی - دانشیار گروه تاریخ، واحد یادگار امام شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرری، ایران.

خلاصه مقاله:

تقریباً مقارن با تشکیل سه دولت نظام شاهیان، قطب شاهیان و عادل شاهیان در دکن، دولت صفویه در ایران روی کار آمد. برگزیدن مذهب تشیع توسط این دولت قدرتمند منطقه و عواملی مانند مهاجرت شیعیان به دکن موجب گسترش تشیع در آن سرزمین گردید. از سوی دیگر، کسب مقام های درباری توسط تعدادی از نخبگان شیعه در این دربارها تاثیرات شگرفی را در سیاست داخلی و همچنین مناسبات منطقه ای به دنبال داشت. یکی از افراد تاثیرگذار حکومت نظام شاهیان، شاه طاهر می باشد. این پژوهش با استفاده از روش تحقیق تاریخی که مبنای آن توصیف و تحلیل است و با تکیه بر منابع کتابخانه ای به تبیین جایگاه شاه طاهر در دکن و تاثیرات مذهبی، سیاسی و فرهنگی او در دربار نظام شاهیان پرداخته و نتایج اقدامات او در زمینه گسترش تشیع را مورد بررسی قرار می دهد. یافته های پژوهش نشان می دهد حضور شاه طاهر، یکی از علل مهم ترویج تشیع در دکن است، وی پس از ورود به دکن در فضایی که تعصبات اهل سنت، شیعیان را تحت فشار قرار داده بود به تدوین برنامه ای جامع برای ترویج و اشاعه تعالیم تشیع پرداخت. وی علاوه بر دعوت از دانشمندان شیعه از سرزمین های شیعی، به تالیف کتب مختلف و تدریس پرداخت به طوری که در جلسات درس او در احمدنگر، همه علمای پایتخت شرکت می کردند. نزدیکی وی به دولت به صفویان و کسب حمایت از آنان به اقدامات وی در گسترش تشیع کمک کرد.

کلمات کلیدی:

نظام شاهیان، صفویه، تسنن حنفی، تشیع، شاه طاهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1522164>

